

holder nu for, at Brændevinen er en Gift, en ligefrem Gift, hvis skadelige Virkninger vel ikke ere umiddelbart eller øjeblikkelig fremtrædende, naar Giften nydes i smaa Doser, ligesaa lidt som Alsenik virker absolut dræbende, naar man kun indtager den i Form af homöopathiske Piller. Jeg tror, at det Maal, som sættes for Brændevinsens Skadelighed, er meget begrændset, og at der maa udvises den allerførste Maadehold og Forsigtighed, naar man ikke vil komme til at overskride dette Maal, og lige saa vel som jeg mener, at det er Statens Pligt at sætte Grændse for og lægge Baand paa Befolkningens Tilbøielighed til Spil og Uædelighed, ligesaa vist tror jeg, at det er Statens Pligt at lægge Baand paa Befolkningens Tilbøielighed til Drik og til Forbrug af spirituose Drikke; jeg tror, at Staten, aldeles forst fra finansielle Hensyn, har den Pligt gjennem Bestatningen at søge at lægge Baand paa overdreven Nydelse af spirituose Drikke, og jeg tror, at ikke blot Hensynet til Staten selv, men ogsaa ægte Humanitets-hensyn til den arbejdende Klasse byde, at Staten gaar saa vidt i saa Henseende, som det overhovedet er muligt at faae ført igjennem. Jeg kan godt forstaa, at den høitærede Finantsminister, der maa sørge for, at hans Lovforslag ere af den Natur, at de dog have nogen Chance for at føres igjennem, ikke vil taarne andre Vanskeligheder op end dem, der allerede møde ham ligeoverfor Lovforslagets Gjennemførelse, ved at forhøje den forlangte Afgift paa Brændevin; men jeg tror, at den høitærede Rigsdag kan og bør gjøre andre Hensyn gjældende eller rettere: kan unblade at tage det Hensyn, som den høitærede Finantsminister har maattet tage, og derfor kan gaa en hel Del videre, end den høitærede Finantsminister er gaaet. Jeg tillod mig sidst at omtale, at jeg ansaa en Afgift af 60 Dre pr. Pot ren Alkohol, svarende til omtrent 28 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin, for et Maal, som under nærværende Omstændigheder kunde tilstræbes. Jeg mener langtfra dermed, at det er den Høide, man eventuelt skulde blive staaende ved; tværtimod mener jeg, at man burde gaa langt videre. Jeg tillod mig sidst at opregne 8 Stater — 7 Stater i Europa og de nordamerikanske Fristater — og anførte, hvor høi Brændevinsafgiften var i disse Stater. I England var den 165 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin eller omtrent 14 Gange saa høi som den, den høitærede Finantsministers Forslag gaar ud paa. Gjennemsnittlig vil Afgiften i de nævnte Stater vise sig at være 70 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin, altsaa mange Gange det Beløb, der her er foreslaaet af den høitærede Minister. Nu omfatte disse 8 Nationer ikke blot de talrigste, men i civilisatorisk Henseende tillige de mest udviklede Folk i Europa og Amerika, og naar disse Nationer, der vistnok udgjøre henimod 200 Millioner, finde det rigtigt at sætte Afgiften saa høi, tør man vel finde det rimeligt — og

navnlig vil dette Argument have nogen Bægt ligeoverfor ærede Medborgere, der lægge saa stor Bægt paa Mæltalsafgjørelser — at de have mere Ret i at sætte Skatten høit, end vi 2 Millioner have i at sætte den lavt. Nu vil man vel indvende, at Staterne kun give Love for deres egne Forhold, og at disse Love ikke passe paa vore Forhold. Ja, det er en Indvending, man altid møder, naar man vil anføre Udlandet som Exempel paa, hvad der kunde og burde være anderledes hjemme, og jeg skal heller ikke negte, at der tilkommer den nogen Bægt, men afgjørende er den dog ikke. Ogsaa vi smigre os jo med at høre ind under den europæiske Civilisation, og naar da saa at sige alle andre europæiske Stater ere enige om, at det hører med til Civilisationen at svare høiere Stat af Brændevin, end der svares hos os, kunne vi ikke godt, uden at stille os udenfor den almindelige europæiske Civilisations Rækker vedblivende optræde en Brændevinsafgift, der er saa meget lavere end den, der opkræves i saa at sige alle andre civiliserede Stater. Jeg tror, at hvis man vilde udsætte en Præmie for Besvarelsen af det Spørgsmaal: „Hvorfor betaler man i Danmark en saa overordentlig meget lavere Afgift af Brændevin, end man gjør i de fleste andre civiliserede europæiske Stater?“, vilde man ikke kunne faae det Spørgsmaal besvaret paa nogen plausibel Maade. Man kan ikke henvise til de klimatiske Forhold; thi det er dog indlysende, at Englands raakolde Klima, Ruslands meget tørre og varme Klima, de store Extremes af Kulde og Varme, man træffer i Rusland og Sverig — at alle disse klimatiske Forhold i meget høiere Grad end vort Klima opfordre og tilskynde til Nydelsen af Brændevinen. Man kan heller ikke henvise til Arbeidets Natur i disse forskellige Stater, thi vel er Arbeidet for vor Landalmue til visse Tider seigt og haardt nok, men vi kjende dog ikke noget til det intensive Arbeide, der udføres hos mange andre af disse Nationer, f. Ex. i Sverig om Sommeren paa de lange Dage, da det er lyst næsten hele Døgnet eller ialtsald i over 20 Timer deraf, og hvor man da for at blive færdig med Markarbeidet maa arbejde i al den Tid, det er lyst. Sæller ikke den Del af vor Befolkning, der lever af Spøen, er i den Grad trængende til den Nytte, Brændevinen formenes at yde, som f. Ex. den norske Befolkning der ofte i 24 Timers Nat nødes til at sædres paa Havet, eller Befolkningen i Bjerglandene, der ofte maa arbejde mange Timer i Træk, dels under Jorden, dels ovenpaa Bjergene. Ogsaa der er Arbeidet af en langt intensivere Natur end hos os og trænger i høiere Grad til at stimuleres end nogetsomhelst af det Arbeide, der almindeligvis forefalder her i Landet. Jeg skjønner ikke, at der kan ansøres nogetsomhelst fornuftigt Motiv til, at Brændevinsdrinkingen skulde være nødvendiggere her end i alle andre Lande. Det